

SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

14 stycznia 2018 r.

Druga Niedziela Zwykła

PIERWSZE CZYTANIE

1 Sm 3, 3b-10. 19

Powołanie Samuela

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela.

Samuel spał w przybytku Pana, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Pobiegnął do Helego mówiąc mu: «Oto jestem: przecież mnie wołałeś». Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać.

Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!». Wstał Samuel i pobiegł do Helego mówiąc: «Oto jestem: przecież mnie wołałeś». Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać». Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pana nie było mu jeszcze objawione.

I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!». Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem: przecież mnie wołałeś». Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać. Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: „Mów, Panie, bo sługa Twój słucha”». Odszedł Samuel i położył się spać na swoim miejscu.

Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!». Samuel odpowiedział: «Mów, bo sługa Twój słucha».

Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 40 (39), 2 i 4ab. 7-8a. 8b-10 (R.: 8a i 9a)

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

Z nadzieją czekałem na Pana, †
a On się pochylił nade mną *
i wysłuchał mego wołania.
Włożył mi w usta pieśń nową, *
śpiew dla naszego Boga.

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, *
ale otworzyłeś mi uszy.
Nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *
Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę.

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

W zwoju księgi jest o mnie napisane: †
Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
a Twoje Prawo mieszka w moim sercu».
Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu *
i nie powściągałem warg moich, o czym Ty wiesz, Panie.

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 6, 13c-15a. 17-20

Wasze ciała są członkami Chrystusa

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił, i nas również swą mocą wskrzesi z martwych.

Czyż nie wiecie, że wasze ciała są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem.

Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy.

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyti. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

J 1, 41. 17b

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Znaleźliśmy Mesjasza, to znaczy Chrystusa, łaska i prawda przyszły przez Niego.

Alleluja, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

J 1, 35-42

Powołanie pierwszych uczniów

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jan stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?».

Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi, to znaczy: Nauczycielu, gdzie mieszkasz?».

Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej.

Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza», to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa.

A Jezus wejrzawszy na niego rzekł: «Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas», to znaczy: Piotr.

Oto słowo Pańskie.

Refleksja na kanwie SŁOWA BOŻEGO

Powołanie

To Bóg powołuje człowieka. To Bóg wybiera sobie ludzi według swoich prawideł. Człowiek ma być tylko otwarty na Boże wołanie i gotowy na przyjęcie Jego propozycji. Bóg decyduje gdzie i po co mnie wysłać - co mam zrobić, jak i dlaczego? Człowiek może tylko - jak Samuel - być czujnym i gotowym do działania: „Oto jestem przecież mnie wołałeś”. A kiedy

zdecyduję się odpowiedzieć na wołanie Pana, wtedy nie pozostaje mi nic innego, jak z pokorą wyznać: „**Mów, bo sługa Twój słucha.**” Nie jest to wcale bierność poddanie się losowi ani ubezwłasnowolnienie. Człowiek, który zrozumiał Miłość Boga, nie może nie zrozumieć, że Bóg, który najlepiej nas zna, najlepiej też wie, co dla nas jest dobre i tego właśnie dobra dla nas chce. To nam się wydaje, że chcemy dla siebie dobra. To nam się wydaje, że wiemy co jest dla nas dobre. A przecież rozpoznanie woli Bożej, Jego świętej i doskonałej woli, to jedyne i najlepsze co możemy zrobić. On nas powołuje to takiego lub innego życia. Nieraz o tym zapominamy starając się po swojemu ułożyć życie. Jest to nieraz jak walka z wiatrakami, bo nam się czasami tylko wydaje, że lepiej wiemy co dla nas jest dobre i co nam będzie służyć - a w rzeczywistości działając według tylko mojego planu, sprzeciwiam się woli Bożej, która mnie gdzie indziej i do czego innego powołuje. Bo my jesteśmy przekonani, że sami sobie ułożymy życie i dlatego nie chcemy nikogo słuchać, a już na pewno nie Boga.

I tak jest nie tylko z powołaniem do kapłaństwa, czy życia zakonnego, tak jest z każdym życiowym powołaniem. Bóg woła, Bóg daje nam zadanie do wypełnienia, Bóg daje nam odpowiednie środki i siły, On nawet zmienia nam imię - naszą istotę - kiedy trzeba, aby nas do wypełnienia powołania uzdolnić. Trzeba Go tylko słuchać i być Mu poddanym.

**Oto jestem, przecież mnie wołałeś.
Mów Panie, bo sługa Twój słucha.**

Cytaty biblijne Biblia Tysiąclecia

I usłyszałem głos Pana mówiącego:
„Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?”
Odpowiedziałem: „Oto ja, poślij mnie!”

Iz 6,8

Pan zaś odpowiedział mi:
„Nie mów: «Jestem młodzieńcem»,
gdyż pójdiesz, do kogokolwiek cię poślę,
i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę.
Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić” – wyrocznia Pana.

Jr 1,7-8

Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła! Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Rz 13,12-14

Zamieszkać z nimi i będę chodził wśród nich,
i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.
Przeto wyjdźcie spośród nich
i odłączcie się od nich, mówi Pan,
i nie tykajcie tego, co nieczyste,

a Ja was przyjmę
i będę wam Ojcem,
a wy będziecie moimi synami i córkami –
mówi Pan wszechmogący.

2 Kor 6,16b-18

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa,
On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym
na wyżynach niebieskich – w Chrystusie.
W Nim bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.
Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli,
ku chwale majestatu swej łaski,
którą obdarzył nas w Umiłowanym.

Ef 1,3-6

Lecz my zawsze winniśmy dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że wybrał was Bóg do zbawienia jako pierwociny przez uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę. Po to wezwał was przez nasze głoszenie Ewangelii, abyście dostąpili chwały Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przeto, bracia, stójcie niewzruszenie i trzymajcie się tradycji, o których zostaliście pouczeni bądź żywym słowem, bądź za pośrednictwem naszego listu. Sam zaś Pan nasz Jezus Chrystus i Bóg, Ojciec nasz, który nas umiłował i przez łaskę udzielił nam nie kończącego się pocieszenia i dobrej nadziei, niech pocieszy serca wasze i niech utwierdzi we wszelkim czynie i dobrej mowie!

2 Tes 2,13-17

Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła (...).

1 P 2,9

Cytaty, myśli, aforyzmy

W wątpliwościach na temat powołania powiedz samemu sobie: gdybym znajdował się teraz na progu śmierci, co pragnąłbym uczynić? W jakim stanie chciałbym przeżyć moje życie, aby zbawić moją duszę i czynić dobro?

św. Jan Bosko

Jest na świecie jeden zawód, jedno jedyne powołanie – być dobrym dla drugiego człowieka.

Maria Dąbrowska

Miejsce każdego z nas zależy wyłącznie od naszego powołania. Powołania nie znajduje się po prostu po zastanowieniu i przeanalizowaniu różnych dróg. Powołanie jest odpowiedzią otrzymaną w modlitwie.

św. Edyta Stein

(...)

Czyli trzeba aż przejść przez siebie,
Twoim słowom siebie zawierzyć –
Jeśli trzeba, to tratuj do dna,
Jestem tylko twoim żołnierzem.

Jedno wiem i innych objawień
Nie potrzeba oczom i uszom –
Uczyniwszy na wieki wybór,
W każdej chwili wybierać muszę.

Jerzy Liebert, Jeździec

Pan Bóg powołuje każdego człowieka, a Jego głos daje znać o sobie już w duszy dziecka.

św. Jan Paweł II

Człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego prawdziwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostatecznie przeznaczenie.

św. Jan Paweł II

Również w obecnym czasie, w którym istnieje niebezpieczeństwo, że głos Pana zostanie przytłumiony przez liczne inne głosy, każda wspólnota kościelna jest powołana do wspierania powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego i troszczenia się o nie. Ludzie zawsze bowiem potrzebują Boga, także w naszym świecie technologicznym, i zawsze będą potrzebni pasterze, którzy głoszą Jego słowo i dzięki którym ludzie spotykają Pana w sakramentach.

Benedykt XVI

Bóg zawsze wybierał niektóre osoby, aby współpracowały z Nim w sposób bardziej bezpośredni przy realizacji Jego planu zbawienia.

Benedykt XVI

Przeczytaj – pomyśl - przemódl

Ignacy Gogolewski przed swoim premierowym wejściem na scenę powtarzał tekst. Podeszła do niego Mieczysława Ćwiklińska i powiedziała: „Czego ty się miotasz? [...] Uspokój się, ja mam prawo się denerwować, bo tam czekają na mnie, a ciebie nikt nie zna. Wyjdiesz, powiesz i koniec”¹.

Jan Chrzyciel stał z dwoma swoimi uczniami. Kiedy obok nich przechodził Jezus, oddał Mu hołd słowami: „Oto Baranek Boży”. Wskazał Tego, któremu należy jest szacunek, z którym on nie godzien się mierzyć. Nielatwo było mu patrzeć, jak uczniowie odchodzą bez pożegnania.

Święty Filip Neri, odwiedzając zakonnicę miewającą wizje, w drodze zabrudził sobie buty. – Siostra jest mistyczką? To niech siostra wyczyści mi buty! – Co?! – odpowiedziała z oburze-

niem. „A więc brak pokory, żadna mistyczka, co najwyżej pycha i histeria!”² – komentuje ojciec Joachim Badeni.

1 Ignacy Gogolewski, *Od Gustawa-Konrada do... Antka Boryny. Rozmawia Jolanta Ciosek*, Warszawa 2008, s. 123.

2 *Autobiografia. Z ojcem Joachimem Badenim rozmawiają Artur Sporniak i Jan Strzałka*, Kraków 2004, s. 219.

